

Geachte aanwezigen,

Beste Roel,

Het stond natuurlijk in de sterren geschreven dat de hoofdredacteur van Vlaanderens beste striptijdschrift deze Gouden Veer zou winnen. Het is namelijk ook de titel van een album van Suske en Wiske. En dan nog eentje dat zich in de Kempen afspeelt, de regio waar de uitgever van Stripgids zijn thuisbasis heeft.

Alle gekheid op een stokje. Als voorzitter van de raad van bestuur van de vzw die Stripgids uitgeeft, ben ik uiteraard erg opgetogen met deze winnaar. Ik wens de jury dan ook te danken voor hun scherpzinnigheid en vooral hun deskundigheid.

Dat Roel geboren is met een gouden veer tussen zijn vingers, wisten wij al langer. Wervelend, maar toch bedachtzaam en zorgvuldig schrijven, is zijn handelsmerk. Dat hij hier vandaag de Gouden Veer wint voor de beste Nederlandstalige promotietekst, is dan ook een bevestiging van zijn talent.

Een overbodige, maar welgekomen bevestiging wat ons betreft.

De brief die hij schreef naar een selectie van Nederlandse boekhandels is een pareltje. Met die brief hoopte hij de boekhandelaars te overtuigen om Stripgids in hun assortiment op te nemen.

Stripgids? Vraagt u? Wat is dat?

Stripgids is het mooiste stripblad van Europa.

Van Europa.

Dat zeggen wij niet. Dat schreef *de Volkskrant* ooit over ons troetelkind. En wie zijn wij om die kwaliteitskrant tegen te spreken.

Het blad heeft een lange en boeiende ontstaangeschiedenis.

Wees gerust, ik zal het kort houden.

In 1974 begon de Turnhoutse adjunct-stadsarchivaris en stripfanaat Jan Smet met een tijdschrift. Hij maakte Stripgids helemaal alleen. Hij schreef het vol, deed de layout, verkocht abonnementen, hij ging exemplaren leveren aan de boekhandel. Als hij een drukpers had gehad, zou hij het zelf gedrukt hebben.

Tot 1985 hield hij het vol. Stripgids was toen al een 'monument', het eerste Vlaamse tijdschrift dat het stripgenre ernstig nam. Sommige nummers uit die eerste reeks zijn echte collectors items.

Toen in 2006 de vzw Strip Turnhout erkend en gesubsidieerd werd door de provincie Antwerpen, besloten we om het tijdschrift nieuw leven in te blazen. Met Toon Horsten stond er een grote strippenkenner en een topjournalist aan het roer. Het blad werd opnieuw een referentie en hield het uit tot 2016 toen de vzw, na subsidieperikelen, op de rand van de afgrond kwam te staan.

Roel Daenen toonde zich toen bereid om Stripgids, Derde Reeks, op te starten. Een redactie van tekenaars en journalisten dokterde een nieuw concept uit. Een blad op luxepapier, in een buitenformaat, dat vooral essays, thematische dossiers en veel strips publiceerde. Een tijdschrift dat zo mooi is dat je het in je boekenkast wil zetten. Een collectors item, inderdaad. En ere wie ere toekomt, zonder die prachtige vormgeving van Pieter Willems, Brecht Vanderstappen en Erin Scott van Pjotr was het allicht een ander blad geworden.

Stripgids oogt sjiek, maar het heeft geen pretentie. Het is geen blad voor snobs. Roel en zijn redactie kijken met een open blik naar de strip: zowel de traditionele Vlaamse strip als de nieuwe graphic novels komen aan bod. Van vrolijke familiestrips tot artistieke pareltjes. En naast de beste Vlaamse auteurs worden ook de beste buitenlandse tekenaars voorgesteld aan een Nederlandstalig publiek.

Een massablad is Stripgids niet, maar met een oplage van 1000 exemplaren behoren wij tot de meest succesvolle literaire tijdschriften van Vlaanderen. Zonder subsidies zouden we dit blad onmogelijk kunnen maken, maar we halen de helft van onze omzet wel uit onze verkoop. Ook dat is een hoog percentage voor dit soort tijdschriften.

Op onze lauweren rusten doen we niet. Er zijn nog veel te weinig mensen die Stripgids kennen en dat is onze schuld. We moeten veel meer van de daken schreeuwen dat we bestaan en dat we gelezen én gekocht willen worden. In Vlaanderen hebben we dan ook een mediadeal gesloten met Focus Knack en met Iedereen Leest. We zijn hier ook te koop in de stripwinkels en de boekhandels.

Maar in Nederland is er nog een hele weg af te leggen. De stripscène is er nog meer verbrokken dan hier en het genre wordt nog heel vaak laatdunkend bekeken. We hebben wel een paar tientallen abonnees, maar weinig of geen losse kopers. Roel zorgde ervoor dat Stripgids voortaan via het Centraal Boekhuis te bestellen is zodat boekhandelaars en particulieren gemakkelijk een nummer kunnen kopen. Een kafkaïaanse ervaring, die op zich al voer is voor een stripscenario.

De brief die hier vandaag bekroond wordt, paste in die strategie. Hoe meer boekhandels Stripgids in de rekken – of liefst in de etalage – leggen, hoe meer mensen het blad ook zullen kopen. Het was dus erop of eronder. De eerste indruk moest de goede zijn.

Roel schreef een erg efficiënte brief, die lichtjes appelleert aan het schuldgevoel van de boekhandelaars. Iedereen heeft strips verslonden in zijn of haar jeugd maar heeft die oude liefde nadien een beetje verwaarloosd. Strips staan bij veel volwassenen voor

nostalgie, terwijl het genre ondertussen niet stilgestaan heeft. Er verschijnen elke week strips die even erudiet, artistiek of diepzinnig zijn als de romans die in de boekenbijlages van de kwaliteitskranten worden besproken. Ze staan alleen niet op de radar van de gevestigde literaire wereld. Stripgids wil daar iets aan doen. Net zoals Jan Smet nemen we het genre ernstig en leggen we de lat hoog voor wie een album uitgeeft.

Uiteraard is er ook veel pulp en entertainment in de strip. En gelukkig maar. Wat zou een mens zijn zonder verstrooiing. Strips zijn in Vlaanderen dan ook nog altijd de bestverkochte boeken. U kent de populaire reeksen wel: FC De Kampioenen, Suske en Wiske, Urbanus. Het is allemaal entertainment van eigen bodem, en dat is in deze tijden van Nickelodeon en andere televisionele eenheidsworst of van verslavende sociale mediaplatformen als TikTok, een enorm pluspunt.

Stripgids is een kleine organisatie die al sinds 1974 zieleltjes probeert te winnen voor de strip. We stelden zopas een ambitieus meerjarenplan op boordevol projecten in Vlaanderen en Brussel. Ons tijdschrift is daar maar één onderdeel van. De Bronzen Adhemar, de oscar van de Vlaamse strip, is nog zo'n raspaardje in onze stal. En onze meest recente expo, over Charel Cambré, lokte in het Brussels stripmuseum meer dan 50.000 bezoekers.

We hopen dat we de Vlaamse overheid kunnen overtuigen van onze plannen zodat we met een ruimere basis ons werk kunnen verderzetten.

Maar geld – uit subsidies of uit de markt – is niet genoeg. Een organisatie die succes wil hebben moet talent aan zich kunnen binden. Met Roel Daenen hebben wij iemand aan boord die zijn hart verpand heeft aan de strip, aan Stripgids en aan jullie – lezers of potentiële lezers van al dat moois.

Want een copywriter die zijn publiek niet kent of waardeert, zal nooit zo'n wervende brief schrijven als die van Roel.

Oh ja, u vraagt zich af of die brief nu ook iets heeft opgeleverd? Uiteraard. De reactie van – echt waar - Madeleine, van de prachtige boekhandel Scheltema in hartje Amsterdam willen we u niet onthouden:

“Beste Roel goedmorgen,

Wat ontzettend leuk en welkom om de Stripgids met persoonlijke brief te ontvangen!

Veel dank hiervoor.

U begrijpt het wellicht al, dat ik geen enkele weerstand heb en uitkijk naar juni om het te bestellen. Fijn dat dit via het Centraal Boekhuis kan. Ik heb overleg gehad met mijn collega Co Sack, die o.a. de Strips inkoopt en hij beloofde niet jaloers te zijn.. Ik vind het namelijk wel echt iets voor de begane grond bij alle andere magazines. Het gaat zeker van toegevoegde waarde zijn en ben heel blij dat u mij erop attent hebt gemaakt.

Hartegroet,

Madeleine”

Een mooier compliment kon Roel zich niet wensen.

Of het moest de Gouden Veer zijn.

Roel, van harte proficiat. En nogmaals onze dank voor al je enthousiasme.